

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/312/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515206901
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2515206901.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: Y. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., X. XXXX/XX, zastúpeného splnomocnencom: JUDr. Ján Kanaba ml., advokát, so sídlom Trenčín, J. Zemana 101, proti žalovanému: J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., C. G. X, o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, o odvolaní žalovaného voči uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 15C/261/2015-125 zo dňa 08.08.2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. **p o t v r d z u j e**.
- II. Odvolací súd odvolanie žalovaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. **o d m i e t a**.
- III. Žalobca **m á n á r o k** voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. návrh žalovaného zo dňa 19.02.2018 na zrušenie rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 15C/261/2015 - 70 zo dňa 21.03.2017 zamietol, výrokom II. návrh žalovaného zo dňa 19.02.2018 na odpustenie zmeškania lehoty zamietol. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 105 ods. 1, 3, § 122, § 274, § 277 ods. 2, 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 32 ods. 1, 2, ods. 5 písm. b), ods. 6 písm. a), ods. 7 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), ďalej len „zákon o e-Governmente. Vecne súd prvej inštancie argumentoval tým, že na základe žaloby sa žalobca žalobou doručenou súdu dňa 26.10.2015 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 50.814,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 50.814,11 eur od 01.10.2015 do zaplatenia. Na základe návrhu žalobcu súd prvej inštancie vydal dňa 21.03.2017 rozsudok pre zmeškanie žalovaného a súčasne priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100%. Z odôvodnenie rozsudku vyplýva, že boli splnené všetky predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, nakoľko dňa 23.01.2016 bola žalovanému do vlastných rúk doručená žaloba spolu s prílohami, poučenie a výzva, aby sa k podanej žalobe v lehote 15 dní od doručenia písomne vyjadril. Doručenie preukazuje doručienka podpísaná žalovaným dňa 23.01.2016 (č.l. 47). Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril. Dňa 27.02.2017 (č.l. 60) bolo žalovanému doručené predvolanie na pojednávanie na termín 21.03.2017 ako i poučenie o jeho procesných právach a povinnostiach. Žalovanému bolo doručované postupom v zmysle § 105 ods.1 CSP v spojení s § 32 ods. 1, 2, 5 písm. b) zákona č. 305/2013 Z.z., s tým, že predvolanie na pojednávanie sa považovalo za doručené v zmysle § 32 ods. 5 tohto zákona dňom 27.02.2017 (č.l. 60). Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a súčasne bol v predvolaní na pojednávanie poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie (§ 274 CSP). Žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil.

2. Zdôraznil, že čo sa týka návrhu žalovaného zo dňa 19.02.2018 na zrušenie rozsudku (pre zmeškanie žalovaného) Okresného súdu Piešťany č.k. 15C/261/2015 - 70 zo dňa 21.03.2017, podmienky na prípadné zrušenie tzv. kontumačného rozsudku sú upravené v ust. § 277 CSP. Na daný prípad sa vzťahujú ust. § 277 ods. 2 a 3 CSP, nakoľko predmetný rozsudok pre zmeškanie žalovaného bol vydaný postupom podľa § 274 CSP, t.j. na pojednávaní na návrh žalobcu, keďže žalovaný sa tohto pojednávania nezúčastnil. Skôr ako súd pristúpil k vecnému posúdeniu dôvodov uvádzaných žalovaným na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, bolo potrebné sa prioritne vysporiadať s tým, či návrh žalovaného na zrušenie kontumačného rozsudku bol podaný včas, nakoľko ust. § 277 ods. 3 CSP stanovuje zákonnú prekluzívnu procesnú lehotu 15 dní (odkedy sa žalovaný o rozsudku pre zmeškanie dozvedel) na podanie takéhoto návrhu. Ako vyplýva z ust. § 277 ods. 3 CSP, žalovaný môže návrh podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel, t.j. počiatok plynutia tejto lehoty je viazaný na moment dozvedenia sa o tzv. kontumačnom rozsudku. Pritom zachovanie tejto lehoty je povinný preukázať žalovaný priamo v návrhu. Ak to opomenie, súd ho nevyzýva na dodatočné preukázanie zachovania lehoty (k tomu: Števček, Ficová a kolektív, Civilný sporový poriadok - Veľké komentáre, C.H.Beck, str. 1006). Ako bolo vyššie uvedené, bremeno preukázania, že návrh na zrušenie kontumačného rozsudku je na žalovanom, ktorý podáva návrh. Žalovaný v danom prípade vo vzťahu k momentu dozvedenia sa o kontumačnom rozsudku, ktorý je významný z hľadiska posúdenia včasnosti podania návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, uviedol, že o vydaní rozsudku pre zmeškanie sa dozvedel až po tom, ako mu zo strany banky bol zablokovaný jeho účet v exekučnom konaní začatom na základe vydaného rozsudku pre zmeškanie (pozn. súdu - žalovaný neuviedol kedy sa tak stalo, ktorým dňom). Ďalej uviedol, že upovedomenie o začatí exekúcie mu bolo doručené dňa 17.02.2018. Uvedený dátum 17.02.2018 je však podľa súdu nepodstatným, nakoľko žalovaný už dňa 02.02.2018 bol nahliadať do súdneho spisu, v ktorom bol predmetný kontumačný rozsudok ako súčasť spisu. Žalovaný ďalej uviedol, že o obsahu rozsudku sa dozvedel až potom ako kontaktoval povereného súdneho exekútora, ktorý mu oznámil, že exekúciu vykonáva na základe rozsudku doručovaného do elektronickej schránky žalovaného (pozn. súdu - opätovne žalovaný neuviedol kedy sa tak stalo, ktorým dňom). Napokon žalovaný uviedol, že si elektronickú schránku otvoril a oboznámil sa s rozsudkom dňa 3.2.2018. Je potrebné uviesť, že žalovaný zachovanie lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie ničím nepreukázal, nenavrhol ani vykonať dôkaz za týmto účelom. Tým podľa názoru súdu neuniesol bremeno preukázania tohto, že návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podal včas v zmysle § 277 ods. 3 CSP. Možno sa len dohadovať, prečo žalovaný jasným a nespochybniteľným spôsobom neuviedol (konkrétny dátum), kedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel, no naopak uvádzal viaceré momenty dozvedenia sa o rozsudku pre zmeškanie (k tomu pozri bod 7. odôvodnenia), pričom pri niektorých (zrejme podstatných) momentoch však dátum neuviedol. Možno sa len domnievať, kedy sa žalovaný v skutočnosti dozvedel o rozsudku pre zmeškanie. Samotné nahliadnutie do spisu žalovaným dňa 02.02.2018 v čase od 8:05 hod. do 8:35 hod. (č.l. 84) bol zrejme len reakciou na vedomosť žalovaného o rozsudku pre zmeškanie. Ako sám žalovaný uviedol, o vydaní rozsudku pre zmeškanie sa dozvedel až po tom, ako mu zo strany banky bol zablokovaný jeho účet v exekučnom konaní začatom na základe vydaného rozsudku pre zmeškanie, s tým, že o obsahu rozsudku sa dozvedel až potom ako kontaktoval povereného súdneho exekútora, ktorý mu oznámil, že exekúciu vykonáva na základe rozsudku doručovaného do elektronickej schránky žalovaného. Po oboznámení sa s týmito skutočnosťami zrejme žalovaný učinil nahliadnutie do spisu. Nie je na mieste však vytvárať dohady o momente dozvedenia sa žalovaným o rozsudku pre zmeškanie, ako už bolo uvedené, bolo povinnosťou žalovaného preukázať (nespochybniteľným spôsobom) zachovanie lehoty na podanie tohto návrhu, čo však žalovaný nesplnil, a preto súd jeho návrh zo dňa 19.02.2018 na zrušenie rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 15C/261/2015 - 70 zo dňa 21.03.2017 zamietol (výrok I.). Súd vzhľadom na žalovaným uvádzané viaceré momenty dozvedenia sa o rozsudku pre zmeškanie nemal možnosť bez akýchkoľvek pochybností konštatovať (ustáliť), že návrh na jeho zrušenie bol podaný včas. Pri tomto posudzovaní bolo potrebné zohľadniť aj právnu istotu (postavenie) protistrany (žalobcu), ktorý by mohol namietat postup súdu za daného, nejasného stavu vo vzťahu k okamihu dozvedenia sa o rozsudku pre zmeškanie žalovaný. Súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že žalovaný mal vedomosť o tom, že na tunajšom súde sa vedie spor týkajúci sa jeho osoby v postavení žalovaného, nakoľko ešte dňa 23.01.2016 mu bola prostredníctvom pošty doručená výzva na vyjadrenie k žalobe. Sporové strany majú normovanú procesnú povinnosť spolupôsobiť pri rýchlom a efektívnom rozhodnutí civilného sporu. Ak teda sporová strana (žalovaný) javí známky procesnej pasivity, môže to z jej pohľadu viesť až k takým dôsledkom akým je strata sporu.

3. Ak by súd aj pripustil včasné podanie návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku, má za to, že dôvody na jeho zrušenie v zmysle § 277 ods. 2 CSP nie sú dané. Súd doručoval žalovanému postupom

v zmysle § 105 CSP poučenie (podľa ustanovení CSP) ako i predvolanie na pojednávanie s poučením o možných následkoch nedostavenia sa na toto pojednávanie, a to do elektronickej schránky žalovaného podľa osobitného predpisu (zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení účinnom do 31.10.2017). Podľa súdu nebolo povinnosťou súdu vykonať opätovné doručenie predvolania na pojednávanie tak ako sa toho dožadoval žalovaný s poukazom na ust. § 32 ods. 7 cit. zákona, nakoľko osobitný predpis (CSP) nevyklučuje možnosť použitia náhradného doručenia (tzv. fikcia doručenia) vo vzťahu k predvolaniu na pojednávanie. Preto aplikácia postupu v zmysle § 32 ods. 7 cit. zákona nebola dôvodná. Žalovaný musel mať vedomosť o tom, že si aktivoval elektronickej schránku, o jej deaktiváciu preukázateľne nepožiadaval. Ak by elektronickej schránku aktívovanú nemal, nebolo by možné mu zo strany súdu doručovať mu takýmto spôsobom písomnosti (viď. č.l. 60, 74 a 81 spisu). Navyše vedomosť o súdom spore preukázateľne mal už od 23.01.2016. Nakoľko boli splnené podmienky ustanovené § 274 CSP, bolo povinnosťou súdu vydať rozsudok pre zmeškanie žalovaného, keďže jeho vydanie navrhol žalobca a súčasne boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 274 CSP (k tomu pozri bo 4. odôvodnenia). Čo sa týka zvyšných námietok žalovaného, súd sa k nim nevyjadril, nakoľko sú vecnou obranou žalovaného k predmetu sporu. V danom štádiu rozhodovania súdu o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie tu priestor na vysporiadanie sa s takými argumentmi žalovaného nie je.

4. Nakoľko žalovaný spolu s návrhom na zrušenie rozsudku podal aj návrh na odpustenie zmeškania lehoty spolu so sťažnosťou voči uzneseniu sp. zn. 15C/261/2015 zo dňa 05.06.2017, súd posúdil aj uvedený návrh a dospel k záveru, že žalovaný ani v tomto prípade nepreukázal zachovanie lehoty 15 dní na podanie takéhoto návrhu, keďže odkázal na primerané použitie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Na základe vyššie uvedeného bolo potrebné návrh na odpustenie zmeškania lehoty zamietnuť (výrok II.) z dôvodov uvedených pri odôvodnení zamietnutia návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

5. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný s použitím odvolacieho § 357 písm. h), písm. b) CSP a § 365 ods. 1 CSP. Má za to, že v konaní neboli splnené procesné podmienky, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala strane jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukázal na to, že žalobca sa žalobou doručou súdu 26.10.2015 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 50.814,11 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 01.10.2015 do zaplataenia. Súd prvej inštancie rozsudkom z 21.03.2017 rozhodol, že žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť žalovanú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Žalovaný trval na tom, že súd nemohol vyhovieť žalobe žalobcu pre vydanie rozsudku pre zmeškania pre nesplnenie procesných podmienok. Procesné podmienky predstavujú zákonné, objektívnym právom stanovené predpoklady, bez ktorých nemožno dospieť k rozhodnutiu vo veci samej. Súd je povinný skúmať procesné podmienky ex offo od začatia konania až do jeho skončenia kedykoľvek počas konania. Poukázal na znenie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka zdôrazňujúc, čo znamená vecná legitímácia ako postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu. Súd sa v konaní v žiadnom smere nevysporiadal s otázkou procesných podmienok, túto ani neskúmal a to napriek tomu, že v zápisnici z pojednávania zo dňa 21.03.2017 sudca pred rozhodnutím sám vo veci uviedol, že je sporná legitímácia pasívnej legitímácie žalovaného. Nedostatku pasívnej vecnej legitímácie sa súd prvej inštancie nevenoval, ani len v napadnutom uznesení a nijako neodôvodnil takýto postup. Z takéhoto pohľadu je odôvodnenie súdneho rozhodnutia nedostatočné a má za to, že v danom prípade súd prvej inštancie pochybil a rozsudok zo dňa 21.03.2017, ktorým bolo žalobe vyhovie a na základe ktorého sa voči nemu vedie exekučné konanie je nezákonný a skutočnosť, že žalovaný nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti sama o sebe bola dôvodom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 21.03.2017. V napadnutom uznesení súd prvej inštancie uvádza, že na zrušenie rozsudku pre zmeškanie bolo potrebné prioritne sa vysporiadať s tým, či návrh žalovaného na zrušenie kontumačného rozsudku bol podaný včas (§ 277 ods. 3 CSP). Žalovaný namieta konštatovanie súdu prvej inštancie, že zachovanie lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie ničím nepreukázal. Žalovaný jasne a nespochybniteľne uviedol vo svojom návrhu, že si elektronickej schránku otvoril a to prvýkrát odkedy si ju vytvoril a s rozsudkom pre zmeškanie sa oboznámil dňa 03.02.2018, a že tento moment považuje žalovaný za podstatný. Dôkazom otvorenia elektronickej schránky prvýkrát dňa 03.02.2018 je história prihlásení, ktorú v prílohe

k odvolaniu priložil. V žiadnom prípade teda súd nemôže tvrdiť, že žalovaný uvádzal viaceré momenty dozvedenia sa o rozsudku pre zmeškanie, pričom pri niektorých podľa súdu zrejme podstatných dátum neuviedol. Má za to, že pojem dozvedieť sa o rozsudku znamená nielen samotnú vedomosť o existencii nejakého rozsudku, ale aj vedomosť o jeho obsahu, s ktorým sa žalovaný oboznámil dňa 03.02.2018. Žalovaný o nemožnosti platiť svojou platobnou kartou dozvedel dňa 30.01.2018 po práci okolo 18:00 hod. Následne kontaktoval infocentrum banky a bola mu poskytnutá iba informácia, že má zablokovaný účet na základe príkazu súdneho exekútora JUDr. Lukáša Liščáka. S exekútorom sa mu podarilo skontaktovať až následne a stále o rozsudku o zmeškaniach nemal žiadne vedomosti, odmieta teda bezdôvodné a ničím nepreukázané konštatovanie súdu prvej inštancie, že samotné nahliadnutie do spisu žalovaným dňa 02.02.2018 bolo iba reakciou na vedomosť žalovaného o rozsudku pre zmeškanie. Je síce pravdou, že 02.02.2018 na Okresnom súde v Piešťanoch sa dozvedel, že všetka komunikácia ohľadom súdneho konania mu bola doporučovaná do elektronickej schránky, ktorú si zriadil ako štatutár právnickej osoby pre spoločnosť PEPEÉ s.r.o. Elektronicкую schránku zriadil medzi prvými, na začiatku procesu povinnej aktivácie elektronických schránok právnických osôb, výlučne iba pre potreby právnickej osoby, ako štatutárny orgán spoločnosti. Skutočnosť, že takáto aktivácia sa môže vzťahovať na žalovaného aj ako na fyzickú osobu, mu známa nebola. Na odporúčanie súdnej pracovníčky súdneho exekútora zaslané 02.02.2018 zaslané súdnemu exekútorovi mail a elektronicкую schránku sa mu podarilo otvoriť za pomoci technickej podpory 03.02.2018 doobeda. Nachádzalo v nej asi päť neotvorených emailov vrátane predvolania na súdne pojednávania a rozsudok pre zmeškanie. S exekútorom sa mu podarilo spojiť až 06.02.2018. Má za to, že návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie bol podaný včas a bez akýchkoľvek pochybností z návrhu žalovaného vyplýva, že sa s obsahom rozsudku pre zmeškanie oboznámil 03.02.2018. Aj v prípade, ak by súd za moment dozvedenia sa o rozsudku pre zmeškanie žalovaným považoval deň, kedy žalovaný bol nahliadnuť do spisu, t.j. 02.02.2018, bola by lehota na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie dodržaná a dôvody na zrušenie rozsudku pre zmeškanie sú dané. Je síce pravdou, že mu 23.01.2016 cestou Okresného súdu bola doručená žaloba žalobcu spolu s výzvou na vyjadrenie a s poučením súdu ešte podľa Občianskeho súdneho poriadku a na výzvu súdu nereagoval. Podľa poučenia súdu prvej inštancie mu doručenej písomnosti možno doručovať aj elektronickými prostriedkami, ak o to účastník konania alebo jeho zástupca požiada a oznámi adresu na zasielanie písomnosti elektronickými prostriedkami. Písomnosť súdu sa považuje za doručenú piaty deň od jej odoslania, aj keď ju adresát neprečítal. Doručovanie podľa § 45 ods. 4 OSP je vylúčené pri doručovaní súdnych rozhodnutí, predvolania na pojednávanie a písomnosti, ktoré sa doručujú do vlastných rúk. Ďalej z poučenia súdu vyplýva, že písomnosti možno doručovať elektronickými prostriedkami, ak o to účastník konania požiada a oznámi adresu na zasielanie. Takéto doručovanie je však vylúčené v prípadoch doručovania súdnych rozhodnutí, predvolania na pojednávanie a písomností, ktoré sa doručujú do vlastných rúk. Na základe uvedeného nepredpokladal, že súd mu bude doručovať písomnosti elektronickými prostriedkami. Z poučenia súdu nevyplývala závažnosť toho, ak sa k žalobe nevyjadrí, keďže očakával, ako to v súdnych konaniach býva obvyklým, že bude predvolaný na pojednávanie, na ktorom sa k podanej žalobe bude mať možnosť osobne a ústne vyjadriť. Ďalej poukázal na úpravu obsiahnutú v § 17 zákona č. 305/2013 Z.z. článok 12 CSP § 100 CSP, z čoho vyvodil, že súd mu neodôvodnene doručil predvolanie na pojednávanie iba elektronickým spôsobom, keďže predvolanie na jednotlivé procesné úkony, teda aj na ústne pojednávanie sa má uskutočniť spravidla písomne. Navyše súd nemal dôvod predvolanie žalovanému nedoručiť písomne, keďže žalovanému bolo možné doručiť písomnosť na jeho adresu, ktorá súdu bola známa a na ktorú mu súd doručil aj žalobu. V prípade, že by mal žalovaný vedomosť o vytýčenom pojednávaní, v žiadnom prípade by sa prítomnosti na ňom nevzdal. Na súdne pojednávanie sa pripravoval, o čom svedčí jeho snaha zaobstarať si dôkazy o skutku, napríklad kamerový záznam od spoločnosti SLOVENSKÉ LIEČEBNÉ KÚPELE PIEŠŤANY. a.s. O tom, že nemá žiadnu vedomosť o skončení súdneho konania a vydaní rozsudku svedčí aj fakt, že žiadnym spôsobom sa nesnažil si zrušiť svoj účet v banke, alebo scudziť svoj nehnuteľný alebo hnutel'ný majetok z dôvodov, aby sťažil, resp. znemožnil vymáhanie v prípadnom exekučnom konaní. Žalovaný na základe postupu súdu ale nemal vytvorený procesný priestor na to, aby na to, aby na pojednávaní argumentoval a prezentoval svoje stanovisko či už k dokazovaniu alebo k vyjadreniu druhej strany. Súd môže rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie jedine za predpokladu, že sú kumulatívne splnené podmienky uvedené v § 274 CSP. Ale keďže mu nebolo že mu nebolo riadne doručené predvolanie na pojednávanie vo veci, súd porušil právo na spravodlivý proces a neboli splnené podmienky ani na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Ďalej argumentoval aj tým, že v rozsudku sa prvoinštančný súd nezaoberal nielen procesnými podmienkami konania, ale ani pre vec významnými tvrdeniami žalovaného a už vôbec sa nevenoval ústavným aspektom prípadu a povinnosti vykladať ustanovenia právnych predpisov v

súlade s ústavnými princípmi a ľudskými právami. Navyše takýto svoj postup nijako neodôvodnil. Čo sa týka obrany žalovaného voči žalobe súdu, z nich malo byť zjavné, že okrem nedostatku pasívnej legitímácie, je žaloba absurdná a na základe neho vydaný rozsudok pre zmeškanie je nespravodlivý a je potrebné ho zrušiť. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal pasívnou legitímáciou žalovaného, ani aktívnou legitímáciou žalobcu, resp. osoby podávajúcej žalobný návrh, keďže po dôkladnom prezretí žaloby a jej príloh a najmä plnomocenstva, ktorým žalobca mal dať plnú moc právnenému zástupcovi JUDr. Jánovi Kanabovi ml. je zrejmé, že túto plnú moc žalobca nepodpísal. Súd prvej inštancie sa v konaní vôbec nezaoberal samotným uplatneným nárokom, či žalobcom uplatnený nárok možno považovať za primeraný a či žalobcom tvrdný skutkový stav možno považovať za nesporný. V ďalšej časti odvolania popísal situáciu, ku ktorej došlo 13.11.2014 bol v Piešťanoch na kúpeľnom ostrove, kde sa mal žalobca zdržiavať so svojím autom z dôvodu návštevy zubného lekára. Žalovaný vykonával svoju prácu, ktorá okrem iného zahŕňa aj zabezpečovanie a kontrolovanie vstupu a výstupu ľudí zo strážených objektov. Žalobca prišiel k terminálu a chcel opustiť priestory kúpeľov, čo však nebolo možné, pretože mal vstupný lístok z inej vstupnej rampy, kde boli iné hodinové sadzby parkovného. Žalobca bol informovaný o skutočnosti, že ktorou rampou prišiel do areálu kúpeľov a tou musí aj odísť. Žalobca sa však bránil, že bol u zubára a preto má právo parkovisko využívať bezplatne. Toto sa však nezakladá na pravde, preto mu neotvoril výstupnú rampu. Žalobca vystúpil z vozidla a začal žalovaného poťahovať za služobnú rovnošatu, verbálne bol agresívny a vyhrážal sa mu v ruskom jazyku. Žalovaný mal snahu incident oznámiť pracovníkovi operačného strediska SLK, ktorý však toto videl na kamerovom zázname a volal štátnu políciu. V čase telefonického rozhovoru sa však žalobca objavil v priestoroch budovy stanoviska, kde sa nachádzajú zbrane a strelivo, je tam zákaz vstupu nepovolaným osobám, na čo žalovaný reagoval ústnou výzvou, aby opustil tento priestor, čo žalobca neakceptoval a neustále sa vyhrážal. Žalobca bol z tohto dôvodu vytlačený žalovaným primeraným spôsobom z priestoru stanoviska. Žalovaný teda nepopiera fyzický kontakt so žalobcom. Taktika zásahu bola mierená na oblasť hrudníka s cieľom žalobcovi neublížiť, o čom svedčí aj fakt, že žalobca sa nesťažoval na bolesť v hrudníku, problémy s dýchaním, narazený hrudník, prípadne prasknuté rebrá. Ako na dôkaz poukazoval CD video záznam, ktorý sa nachádza v spise súdu. Žaloba má vážne nedostatky, aj čo sa týka špecifikácie výšky škody, ktorá žalobcovi mala vzniknúť a ktorú pokladá za vymyslenú a absolútne neprimeranú. Toto svoje tvrdenie podrobne zdôvodnil s poukazom na potvrdené dodatky, ktorými mal preukazovať svoj mesačný príjem na základe zmluvy o výkone funkcie konateľa spoločnosti. Ďalej poukázal na to, že žalobca bol ošetrovaný na chirurgickej ambulancii v Piešťanoch, kde sa sťažoval len na bolesť v ramene a bola mu odporúčaná octanová masť a lieky na bolestivosť. Pokiaľ predložil správu z Fakultnej nemocnice Trenčín, kam sa údajne dostavil na odporúčanie spádového ortopéda, toto žiadaným spôsobom nepreukázal. Na trinásty deň mal MUDr. V. konštatovať rozsiahle hematómy, modriny a odporučil mu kontrolu u jeho obvodného lekára, ale nie u spádového ortopéda. Žalobca v ambulancii MUDr. V. asi ani nebol, na lekárskej správe na pravom dolnom rohu sa nachádza poznámka od JUDr. Kanabu, žalovaný považuje za maximálne neobvyklé, aby sa v lekárskej správe nachádzalo meno právnik, ktorý v následnom súdnom konaní zastupuje pacienta ako žalobcu. Spochybnil teda hodnovernosť predložených lekárskeho správ. V ďalšom zdôrazňoval spravodlivé prejednanie veci, ktorým je také súdne konanie, ktoré rešpektuje všetky procesné zásady a princípy, ktoré tvoria súčasť štruktúry základných ľudských práv a slobôd, poukázal a nález ústavného súdu I. ÚS 26/94 obsah práva na súdnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy a na to, že každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom je potom porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Ďalej argumentoval § 122 CSP a § 356 CSP. Čo sa týka návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie sťažnosti a sťažnosti voči uzneseniu súdu, žalovaný z vyššie uvedených dôvodov trvá na odpustení zmeškania lehoty na podanie sťažnosti voči uzneseniu súdu a trvá na tom, aby súd jeho sťažnosti vyhovel. V závere zdôraznil, že voči napadnutému uzneseniu podáva v celom rozsahu odvolanie a navrhuje, aby ho odvolací súd v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. aby ho zmenil. Tiež navrhol, aby odvolací súd v celom rozsahu zrušil rozsudok okresného súdu pre zmeškanie, ako aj uznesenie okresného súdu Piešťany zo dňa 05.06.2017 o trovách konania.

6. K doručenému odvolaniu podal písomné vyjadrenie žalobca. Uviedol, že žalovaný opakovane uvádza tvrdenia, ktoré iba dokazujú, že postup okresného súdu bol zákonný. Obširne rozoberá svoju vecnú obranu v predmetnom spore, ktorý je ale právoplatne ukončený a okresný súd postupuje zákonne, keď sa k týmto argumentom nevyjadruje. Ani jeden z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného nie je dôvod, pre ktorý by bolo možné rozsudok Okresného súdu Piešťany pre zmeškanie, ako aj uznesenie o trovách konania zrušiť. Rozsudok pre zmeškanie a napadnuté uznesenie sú správne a zákonné a v tomto prípade splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené. Žalovaný mal

možnosť uplatňovať všetky námietky, ktoré vznáša toho času a toto svoje právo obrany nevyužil. Dôvod o nevedomej aktivácii schránky nie je dôvodom, pre ktorý by bolo možné vyhovieť návrhom žalovaného. Ak by schránka nebola aktívna, nemohla by prijať doručovanú poštu. Je irelevantné, aký by bol myšlienkový pochod žalovaného pri spúšťaní schránky, pravda je, že schránku mal funkčnú a okresný súd doručoval predvolávanie tak, ako mu prikazuje zákon. Obrana žalovaného je účelová. Z jeho vyjadrení je jasné, že je vzdelaný a rozumie základom práva. Zdôraznil, že ešte 10.09.2015 zaslal žalovanému písomnú výzvu na mimosúdne vyriešenie veci, v ktorej ho vyzval na dobrovoľné vyplatenie škody, ktorá mu vznikla, prípadne, aby ho kontaktoval za účelom mimosúdneho vyriešenia sporu, ani na výzvu súdu, doručенú poštou, žalovaný nereagoval. Lehota na dobrovoľné plnenie mu tak uplynula 30.09.2015. Žalovanému bola súdom doručená žaloba, na ktorú tiež nereagoval, rozhodnutie bolo 21 mesiacov od zaslania predžalobnej výzvy žalovanému. Napriek obrane žalovaného bola žaloba, ako i predvolanie na pojednávanie riadne doručené v zmysle zákonných ustanovení o doručovaní písomností. Z obsahu spisu jasne vyplýva pasivita žalovaného, ktorý nereagoval nijakým spôsobom ani na predžalobné výzvy žalobcu a žalobcu nijakým spôsobom ani neskôr nekontaktoval, pretože o prebiehajúcom spore mal vedomosť. Nie je pravdou tvrdenie o podpisovaní plnej moci inou osobou, ako ním- žalobcom. Žalobca je aktívne legitimovaný, plnú moc podpísal, bol informovaný o priebehu a následne podnikol kroky i k vymoženiu pohľadávky. Dôvody na zrušenie v zmysle § 277 ods. 2 CSP nie sú dané. Navrhol preto odvolanie zamietnuť a priznať žalobcovi plnú náhradu trov konania.

7. K predmetnému vyjadreniu sa vyjadril žalovaný s tým, že sa naďalej pridrižiava svojho podaného odvolania, ako aj jeho odvolacích dôvodov. V odvolaní poukázal na viaceré nedostatky žaloby a súdneho konania, ako aj samého rozhodnutia súdu, pre ktoré neboli splnené či už hmotnoprávne alebo procesnoprávne podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie a napadnutého uznesenia. Svoje tvrdenia podoprel právnymi aj vecnými skutočnosťami a preukázal, že dôvody na zrušenie rozsudku pre zmeškanie sú dané. Je nepochopiteľné, že plnomocenstvo pre právneho zástupcu žalobcu nebolo podpísané žalobcom. Vyplýva to z príloh od žalobcu, ktoré súd doručil žalovanému, ktoré obsahujú skutočný podpis žalobcu (zmluva o výkone funkcie konateľa spoločnosti, dodatok k zmluve č. 1-6, potvrdenia zo Sociálnej poisťovne a lekárska správa z Trenčína, spolu ide o 13 listín, ktoré obsahujú podpis žalobcu. Viaceré z uvedených príloh, ako napr. Dodatky zmluvy obsahujú aj podpis tretej osoby C. F., pričom práve podpis tejto osoby sa zhoduje s podpisom uvedeným na plnomocenstve pre právneho zástupcu žalobcu. Uvedené je nespochybniteľné, pretože zhoda je aj voľným okom viditeľná. Žalovanému nie je jasné z akého dôvodu žalobca tvrdí, že plnomocenstvo podpísal, keďže plnomocenstvo obsahuje podpis, ktorý sa absolútne nepodobá jeho podpisu, tento je identický s podpisom už vyššie uvedenej tretej osoby. Naďalej považuje rozhodnutie súdu v danej veci za nespravodlivé a odporujúce. Trvá na svojom podanom odvolaní a navrhuje, aby mu odvolací súd v celom rozsahu vyhovel.

8. Po doručení tohto vyjadrenia žalobcovi, tento do spisu založil čestné vyhlásenie, že podpisy na splnomocneniach pre advokáta JUDr. Jána Kanabu sú jeho, o súdnom konaní vie a sám ho inicioval. Pokiaľ ide o podpis, podpisuje sa rôzne a hlavne vtedy, keď sú na listinách podpisy aj jeho syna a to na odlíšenie jeho podpisov. Iný podpis používa v súkromnom živote, iný ako konateľ na Slovensku a iný ako konateľ v Poľsku.

9. Konanie v prejednávanej veci začalo pred 30.06.2016, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, ktorý v ustanovení § 470 ods.1 ustanovuje, že tento zákon platí aj na konania, začaté predtým nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. nie je dôvodné a je potrebné ho ako vecne správne potvrdiť a v napadnutom výroku II. je potrebné ho odmietnuť, nakoľko v tejto časti bolo podané, ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

11. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a návrh žalovaného na odpustenie zmeškania lehoty zamietnutý.

12. Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a. sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b. žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

13. Podľa § 277 ods. 2 CSP, ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

14. Podľa § 277 ods. 3 CSP, návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

15. Podľa § 121 Civilného sporového poriadku do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty (odsek 2). Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (odsek 4). Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času (odsek 5).

16. Odvolací súd považuje za správnu argumentáciu žalovaného, že žaloba o zrušenie rozsudku pre zmeškanie je podaná včas, berúc do úvahy fakt, že žalovaný sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel pri nahliadnutí do spisu t.j. 02.02.2018. Lehota na podanie návrhu mu tak začala plynúť dňom 3.2.2018, pričom 15. dňom bol 17.2.2018, t.j. sobota, preto posledným dňom na podanie tohto návrhu bol 19.2.2018. Žalovaný žalobu na súd doručil 20.2.2018 poštovou zásielkou podanou na poštu 19.2.2018.

17. Čo sa týka posúdenia dôvodnosti návrhu, odvolací súd sa za použitia ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a v podrobnostiach naň odkazuje. Práve z dôvodu aplikácie tohto ustanovenia nie je žiaduce, aby v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu boli zopakované tie závery a hodnotenia, ktoré už odzneli v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia. Je postačujúce, pokiaľ sa len k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia vo väzbe k odvolacím dôvodom zvýraznia právne významné, poprípade skutkovo rozhodné okolnosti.

18. Na základe podaného odvolania, po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav vecí a o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie rozhodol vecne správne.

19. Žalovaný odvolaním napadol uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol. Súd prvej inštancie pri rozhodnutí o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie postupoval v zmysle ust. § 277 ods. 2, 3 CSP a opätovne posúdil a odôvodnil dôvody, prečo návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol. S dôvodmi uvedenými v odôvodnení uznesenia sa odvolací súd stotožňuje, konštatuje ich správnosť a na tieto poukazuje.

20. Zákon stanovuje podmienky, za ktorých možno rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Medzi ne je potrebné zaradiť predovšetkým riadne a včasné predvolanie žalovaného na pojednávanie, poučenie žalovaného v predvolaní o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, nedostavenie sa žalovaného na pojednávanie bez včasného ospravedlnenia odôvodneného vážnymi okolnosťami a návrh žalobcu na pojednávaní rozhodnúť vec rozsudkom pre zmeškanie. Splnenie týchto podmienok treba posudzovať kumulatívne. Nesplnenie čo i len jednej z nich má za následok nemožnosť vydať súdom prvej inštancie vo veci zákonný rozsudok pre zmeškanie.

21. Odvolací súd posudzujúc predmetnú vec z hľadiska citovaných zákonných ustanovení a skutkového stavu dospel k záveru, že postup súdu prvej inštancie, ktorý v danej veci zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného bol správny.

22. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. Tento inštitút vychádza z toho, že v kontradiktórnom procese majú byť nosičom procesnej aktivity sporové strany, teda nie len žalobca, ale aj žalovaný musí vyvíjať iniciatívu vo forme procesnej obrany, ak chce v spore procesne obstáť. V opačnom prípade je sankciou to, že skutkovým základom kontumačného rozsudku je žalobcom tvrdený skutkový stav. Procesná pasivita žalovaného sa prejavuje tým, že si neplní základné povinnosti sporovej strany. V čase, keď súd nariadi pojednávanie vo veci samej, to je neospravedlnená neúčast' žalovaného na pojednávaní. Zároveň však musí rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie navrhnúť žalobca. Podmienky musia byť splnené súčasne a súd tak môže urobiť na ktoromkoľvek pojednávaní, teda nemusí ísť len o prvé pojednávanie vo veci samej.

23. V predmetnom konaní je podstatným, že žalovaný bol na pojednávanie riadne predvolaný, predvolanie bolo žalovanému doručované postupom v zmysle ust. § 105 ods. 1 CSP v spojení s § 32 ods. 1, 2, 5 písm. b) zákona o e-Governmente s tým, že predvolanie na pojednávanie sa považovalo za doručené v zmysle § 32 ods. 5 uvedeného zákona dňom 27.02.2017 (č.l. 60). Žalovaný sa však na pojednávanie nedostavil a žalobca navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Tým boli splnené podmienky na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie.

24. K námietke žalovaného, podľa ktorej súd žalovanému neodôvodnene doručil predvolanie na pojednávanie iba elektronickým spôsobom sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nebolo povinnosťou súdu vykonať opätovné doručenie predvolania na pojednávanie tak, ako sa toho dožadoval žalovaný s poukazom na ust. § 32 ods. 7 zákona o e-Governmente, nakoľko osobitný predpis (CSP) nevylučuje možnosť použitia náhradného doručenia (tzv. fikcia doručenia) vo vzťahu k predvolaniu na pojednávanie. Žalovaný si musel byť vedomý toho, že si aktivoval elektronickú schránku, o deaktiváciu preukázateľne nepožiadaval a navyše vedomosť o súdnom spore mal preukázateľne už od 23.01.2016, kedy bol súdom vyzvaný vyjadriť sa k žalobe. Aplikácia postupu v zmysle ust. § 32 ods. 7 uvedeného zákona nebola dôvodná. Okrem toho žalovaný aj v čase predchádzajúcemu nariadenému pojednávaníu vo veci, zostal pasívny.

25. Niet pochybností o tom, že žalovaný sa na pojednávanie dňa 23.05.2017 nedostavil bez ospravedlnenia, žalobca navrhol vydanie rozsudku pre zmeškanie, ktorému návrhu bol súd povinný vyhovieť. Žalovaný ani v tomto konaní o zrušenie rozsudku pre zmeškanie nepreukázal, že pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu a preto nebol daný dôvod rozsudok pre zmeškanie zrušiť podľa § 277 ods. 2 CSP. Toto ustanovenie zakotvuje osobitný spôsob ochrany žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie vo forme návrhu na jeho zrušenie. Nemožno totiž vylúčiť, že na strane žalovaného môže dôjsť pred pojednávaním k neočakávanej udalosti objektívneho charakteru, alebo k okolnosti spôsobenej samotným žalovaným, resp. inak zavinennej, v dôsledku ktorej zmešká nariadené pojednávanie, resp. ktoré mu zabránia, aby včas ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní. Účelom tejto zákonnej úpravy je teda zabezpečiť žalovanému súdnu ochranu aj v prípade, ak sa z ospravedlniteľného dôvodu neustanoví na pojednávanie, na ktorom súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. V tomto konaní sa súd nezaobrá tým, či boli splnené zákonné predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie (zákonná úprava vychádza z prezumpcie správnosti rozsudku), ale je oprávnený posúdiť len to, či okolnosti uvádzané a preukázané žalovaným (zistené súdom), (ne)možno považovať za ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti žalovaného na pojednávaní.

Vychádzajúc z účelu a povahy tohto procesného inštitútu možno vyvodíť, že ospravedlniteľným dôvodom sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane (neboli mu vopred známe), boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčast' vopred riadne ospravedlniť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalovanému bola vopred známa, hoci mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, ak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčast' na pojednávaní včas ospravedlnil (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. 6. 2010, sp. zn. 4 Cdo 184/2009). Vážnosť okolností, ktorými žalovaný ospravedlňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní musí posúdiť súd. Sú to okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú žalovanému účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine).

Podľa názoru KS Žilina vyjadrenom v uznesení č.k. 13 Cob/135/2018 zo dňa 14.11.2018), pokiaľ aj nie je zákonnou úpravou vymedzené, čo sa považuje za ospravedlniteľný dôvod a nie sú dané ani kritéria pre takýto ospravedlniteľný dôvod, tento by mal byť vyvodzovaný zo skutočnosti, ktorá

je vo vzťahu k prebiehajúcej súdnej konaní so zreteľom na všetky okolnosti vážna, svojou povahou znemožňujúca sa sporovej strane v danom prípade žalovanému dostaviť sa na pojednávanie, je súčasne ospravedliteľná (všeobecne prijímaná ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná), neodvrátiteľná a náhla, vzhľadom k časovej súvislosti nedovoľujúca sporovej strane v danom prípade žalovanému zúčastniť sa pojednávania. Takýto ospravedliteľný dôvod žalovaný nepreukázal.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené, za ospravedliteľný dôvod, ani pri snahe o pochopenie situácie žalovaného, súd nemohol považovať to, že žalovaný zabudol, že má aktivovanú elektronickú schránku, kde sa mu doručuje pošta.

27. K námietke žalovaného, podľa ktorej sa súd prvej inštancie v konaní vôbec nezaoberal samotným uplatneným nárokom, či žalobcom uplatnený nárok možno považovať za primeraný a či žalobcom tvrdený skutkový stav možno považovať za nesporný, odvolací súd uvádza, že v prípade rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie sa súd nezaobrá hmotnoprávnym posúdením veci. Súd prvej inštancie v tomto prípade vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný sa nedostavil na pojednávanie, pričom svoju neúčast riadne a včas neospravedlnil, a teda si nesplnil svoju povinnosť sporovej strany. Podstatným a majúci vplyv na postup súdu je tiež to, že žalovanému pred pojednávaním, ešte za účinnosti občianskeho súdneho poriadku bola riadne doručená žaloba s výzvou na vyjadrenie. Žalovaný teda mal možnosť všetky svoje námietky, proti žalobe, ktoré prizvukuje teraz, vzniesť a dať na vedomie súdu vo vyjadrení sa k žalobe. Žalovaný sa však k žalobe nevyjadril.

28. Podľa Uznesenia Ústavného súdu SR č. I.ÚS 233/2019-22 zo dňa 4.6.2019, zákon výslovne nezdôrazňuje, či pri rozhodovaní rozsudkom pre zmeškanie sa môže postupovať aj vtedy, ak žaloba trpí takými vadami, ktoré odôvodňujú ustáliť, že tvrdenia žalobcu nie sú dostatočne presvedčivé, alebo sú dokonca rozporné - skrátka že za „normálnych okolností“ by mal žalobca v procese dokazovania problém spor procesne ustáť (vyhrať). Všetky tieto situácie pokrýva výraz „súd môže“ v hypotéze komentovaného ustanovenia; súd má teda možnosť zvážiť, či kontumačný rozsudok v tejto fáze (bez návrhu žalobcu a bez nariadenia pojednávania) vydá alebo bude v konaní pokračovať. Vo fáze pojednávania, ak žalobca za splnenia prezumovaných podmienok (§ 274) vydanie kontumačného rozsudku navrhne, súd možnosť takejto úvahy nemá a je povinný nasledovať prejav dispozičného princípu a žalobe kontumačným rozsudkom vyhovieť, (tak ako to bolo v prejednávanej príhode - pozn.odvolacieho súdu)

29. Ak súd za splnenia podmienok § 273, resp. § 274 CSP prikróčí k vydaniu kontumačného rozsudku, ide o skrátený typ rozhodnutia. Preto súd v odôvodnení rozsudku pre zmeškanie uvedie iba predmet konania... a právny dôvod vydania rozsudku - teda ustanovenie zákona, podľa ktorého rozhodol.» Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016. s. 1001 až 1004). Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal.“ (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29. júna 2010).

Ústavný súd vo vyššie citovanom uznesení tiež vyslovil, že podľa zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá vo svojej podstate znamená, že práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení.

30. Návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, preto súd prvej inštancie posúdil správne, žalovaný totiž nepreukázal ospravedliteľný dôvod, pre ktorý zmeškal pojednávanie vo veci dňa 23.05.2017, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie a správne potom súd prvej inštancie návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

31. Skutočnosť, že odvolateľ sa s názorom súdu nestotožňuje, považujúc rozhodnutie okresného súdu voči nej za nespravodlivé, však sama osebe nepostačuje na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti

alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94 <., II. ÚS 3/97 <., I. ÚS 204/2010 <.) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

32. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

33. Žalovaný spolu s návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podal aj návrh na odpustenie zmeškania lehoty spolu so sťažnosťou voči uzneseniu sp. zn. 15C/264/2015 zo dňa 05.06.2017. Súd prvej inštancie posúdil aj uvedený návrh a dospel k záveru, že žalovaný ani v tomto prípade nepreukázal zachovanie lehoty 15 dní na podanie takéhoto návrhu. Na základe vyššie uvedeného návrhu na odpustenie zmeškania lehoty zamietol.

34. V odvolaní žalovaný namietal aj správnosť výrok II., ktorým súd návrh žalovaného zo dňa 19.02.2018 na odpustenie zmeškania lehoty zamietol. Odvolanie žalovaného v tejto časti však bolo podané proti rozhodnutiu proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (357 CSP a contrario), o čom bol v napadnutom uznesení aj správne poučení.

35. Podľa § 386 písm. c) Civilného sporového poriadku, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

36. S prihliadnutím na uvedené, odvolaciu súdu neostala iná možnosť ako postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 386 písm. c) CSP odvolanie žalovaného proti výroku II. napadnutého uznesenia odmietnuť ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, nakoľko v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

38. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).